

Johannes 20:19-31

De ongelovige (?) Thomas

stonden op om de nuchterheid te herstellen. We gaan wel even kijken...

Maar het graf was leeg! Dat moesten ze wel toegeven en de ontmoeting met de Levende daarna in hun midden gaf hun inzicht, dat het helemaal anders was. Geen schijndood, geen reanimatie, misschien wel net zoals bij Lazarus, het was helemaal anders.

We hebben het nu niet over iets dat je maar moet accepteren. We hebben het niet over geloof in bovennatuurlijke gebeurtenissen. Nee, de opstanding van Jezus was een verwijzing daarna, dat de wereld anders geworden was. Er was iets veranderd, daar in dat kamertje maar eigenlijk nog meer in de hele wereld. Maar dat hadden de discipelen nog niet door. Ze waren nog geen apostelen geworden.

Wat een domheid om Thomas ongelovig te noemen. Misschien de afwezige Thomas, maar niet ongelovig. Op Paasmorgen zaten de discipelen bij elkaar en hadden een ervaring waar je hen om mocht benijden. Het graf was leeg! Dat was de ervaring, die zij net moesten verwerken, maar daarna de ontmoeting met Jezus. En daar was Thomas niet bij geweest. Kun je hem dat kwalijk nemen?

De afwezige Thomas... Misschien spreekt Thomas mij daarom zo aan, omdat hij er niet bij was. Niet bij die belangrijke ervaring van de anderen. Ik kan wel eens erg jaloers worden op mensen, die zo vol geloof kunnen spreken, alsof ze er zelf bij waren. Alsof ze in dat huisje van Maria, de moeder van Jezus (volgens de overlevering) zenuwachtig en angstig bij de anderen zaten.

Zo geweldig was dat niet van die leerlingen van Jezus. Na al die jaren optrekken met Jezus door de vlakten van Galilea en na al die tijd geluisterd te hebben naar Zijn verkondiging konden ze die Paasmorgen niet veel meer opbrengen dan angstig met elkaar daar af te wachten wat de toekomst zou brengen. Stelletje ongelovigen bij elkaar!

En toen kwamen die vrouwen bij de discipelen met die ongehoorde melding. De leidinggevendenden van de discipelen stonden op. "Hoezo het graf is leeg? Laten we vooral niet overdrijven." En Petrus en de zijnen

Thomas komt binnen. Hij rekent zich volledig tot de kring van de discipelen. Thomas, zijn naam betekent tweeling, wat ons nadrukkelijk wordt meegedeeld in het evangelie. Tweeling van wie eigenlijk? Van Petrus, of van een van de andere discipelen? Van Jezus zelf! zegt ons een heel oude Syrisch-Aramese overlevering. Zou hij van het geloof weggevallen zijn? Uitgerekend hij, die zo dicht in het centrum van de kring rond Jezus stond?

Hij vraagt iets bijzonders. Ik wil mijn handen in de wonden van Jezus leggen. Ik wil niet alleen zien dat Hij is opgestaan, maar ik wil het ervaren. En die ervaring zal hij krijgen ook.

Daar verschijnt Jezus in hun midden en laat vooral Thomas deel hebben aan de ervaring, dat de wereld na Pasen, na de dood en de opstanding van Jezus geheel anders is geworden. Niet de mens Jezus is uit de dood opgestaan, maar God in de persoon van Jezus en met Hem de gehele schepping is opgestaan uit de dood. Uit de dood van de zondenvall van Adam, uit de dood van de vernietiging van Sodom en Gomorra, uit de dood van de rode Zee, uit de dood van de schepping die gedoemd was te sterven. De dood is de macht ontnomen.

Thomas herkent in de opgestane Heer niet alleen de Rabbi, maar ook zijn God. Hij roept het uit: Mijn Heer en mijn God!

Ik was er ook niet bij. Geen van ons. Hoe kan ik mij dat voorstellen, dat ik er bij was? Luther laat zijn schilder en vriend Lucas Cranach enkele afbeeldingen maken van Bijbelse taferelen met hem en Melanchthon. Zij staan langs de weg, de weg van Jezus. Alsof Luther ons nu nog wil verkondigen, dat het verhaal van Jezus ons verhaal is. Een verhaal, waar wij een rol in spelen.

En als dat waar is, dan is Hij daar bij Thomas ook voor mij verschenen. Dan mag ik ook mijn hand in zijn wonden leggen. En te midden van alle ondergang en ellende van deze wereld, van alle dreiging om ons heen, mag ik dan ook uitroepen: Mijn Heer en mijn God!

Ds. Willem Boon

Predikant van de
Evangelisch-Lutherse gemeente Zuid-Nederland
Zondag 19 april 2020

Lezing:

Johannes 20:19-31

De ongelovige Tomas

Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; ze hadden de deuren afgesloten, omdat ze bang waren voor de Joden. Jezus kwam in hun midden staan en zei: 'Ik wens jullie vrede!' Na deze woorden toonde hij hun zijn handen en zijn zijde.

De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen. Nog eens zei Jezus: 'Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie uit.' Na deze woorden blies hij over hen heen en zei: 'Ontvang de heilige Geest. Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.'

Een van de twaalf, Tomas (dat betekent 'tweeling'), was er niet bij toen Jezus kwam. Toen de andere leerlingen hem vertelden: 'Wij hebben de Heer gezien!' zei hij: 'Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zijde kan leggen, zal ik het geloven.'

Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jezus in hun midden staan. 'Ik wens jullie vrede!' zei hij, en daarna richtte hij zich tot Tomas: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zijde. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.' Tomas antwoordde: 'Mijn Heer, mijn God!' Jezus zei tegen hem: 'Omdat je me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.'

Jezus heeft nog veel meer wondertekens voor zijn leerlingen gedaan, die niet in dit boek staan, maar deze zijn opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leeft door zijn naam.

Gebed

God we danken u
dat u zich laat kennen als de levende
ook hier onder ons
in deze verwarrende tijd.

God we bidden u
kom onze angst en twijfel te hulp;
we leven vol onzekerheid,
onzeker over de toekomst.

God schenk onze ziel
rust en vertrouwen
zodat we anderen tot steun
kunnen zijn.

God help allen die in de zorg werken
schenk hen moed en kracht.
Help allen die ons leven
leefbaar maken
dat zij ervaren hoe belangrijk dat is.

God we bidden u
dat we leren waarderen
wat er wel is,
wat we kunnen aanraken,
alle dingen die vertellen
van uw goede schepping
waarvan wij mogen genieten.

God wij zijn in deze tijd
terug geworpen
op onszelf en op u.
In het licht van deze tijden
ervaren wij wat voor ons belangrijk is.

God we bidden u om uw zegen,
de goede kracht die ons draagt.
Schenk ons uw vrede.
Amen